

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum
DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus
Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios
Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 722. Gregorii Pap. II. Annus 9. Leonis Isavr. Imp. Annus
7.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

CHRISTI GENOTRIE P. 1
722. LEONIS ISAV = TEP

Pontifex vñ & Patres S. m. l. fancie, decretum, zma
mati subijtunr.

GREGORY PAP. II. 9. CHURCH
LONDON SW. 1. IMP. 2.

contineat vnde & Putres. In his lani cibis decretum, summa
mati subiungunt.

Statutis igitur in eadem Synodo aduersis illucitae
iugia anathematissimis, ultimo loco ad eodem Gregorii
Papae in clericos comam relaxantes indi etiam ei par-
anathema. Quibus statutis apostolita est omniq[ue]
terfuerunt subscriptio, atque ipsius Pontificis primo loco
hoc modo:

*Gregorii Episcopi sancta Catholica & Apostolice Ecclesie
Romane huic Constituto à nobis promulgato subscripti.*

Subscripterunt &c alij, inter quos qui tunc repertus e

in Urbe Sacerdos Episcopus ex Hispania, vel Archiepiscopus, ut superioris nominatur. Tolemanum hunc filium ad episcopum tradidit, qui chitata excisa, ad Romanam Ecclesiam totius Christianitatis religionis alysium configit. Subscriptus eidem Synodo repertus Pictus Episcopus Scotie duxerat enim causa longe postos Episcopos duxerant Romanum. Numquid autem carissime Virbem per regis Episcopis, Synodus illis celebrite declarant. Si datus autem ex o quietiori animo Roma quiccebat, quae certe se accipitri siue celsorem Vrbaniam Episcopum, quam quod federit in viuente adhuc Sincrodo inter Toleranos Episcopos apud veteres non repertus adnumbras.

Quod verò pertinet ad res Orientales, Theophane
sibil præterea habet hoc anno, niū quòd Syrus quidam
impostor apparuit, se simulans esse Christum, atque
modo seduxit Hebreos, putantes eum vere esse Christum,
porro hac ipsa, vt deciperentur à pœudoprophetis
Iudei, sæpe lapidus passos esse, quæ superius dicta sum
ocent.

IESV CHRISTI
Annus 722.

GREGORII PAP. II.   **LEONIS I SAVR. IMP.**
Annus 9.   Annus 7.

1 November 2001 • Volume 30 Number 4 • 611

AN NVS ad eum Reueptoris lepingentellinis Vigis simus secundus, Indictione quinta, quo inquit Thos

L.
EO IMP
OGIT
AE OS
ABTIZA
L.

NVS ad eft Redemptoris ceptengentefimus vige
fum fuscifodus, Indictione quinta, qua inquit The
oannes Leo Imperator cogit iudeas & gentes aperte
a veritate baptizari contra populum suum duxerunt he
breos, & comedentes fando nostrarum participabantur, & con
sumabantur fido. Porro Montani dominante fido, & defensore
debet domos intraverunt errori suo deputatas, & incenderunt se
et petros, hac Theophanes, eadem Cedrenus. Sed quod
per Montanos intellectrix Theophanes, qui ade
cuptum exhortare fecerunt, nos latet: non enim patuer
tum nec dicit de priscis illis hereticis Montanum feci
runt, sicut quidem baptilium non reiecerunt: nisi forte
camus, per Montanos hereticos intelligi Manicheos
ei de ciuitatibus pulsi, incoletor montes. Scimus enim
incedam Imperatorem insequeatum esse Manicheos in
terrena degentes, aduersus quos ut dictum est superio
ritudo proclaeffores Imperatores, Constantinus He
lianus nepos, & Iustinianus Junior egerunt, nec penitus
excipiunt valuerunt, tamen excisi capitibus in fohn
pullantibus. Post enim flammis datos a Iustiniano o
mnibus quos reperit Manichaeus, vnius dumtaxat Paulus Ar
menius fugi lapidis cum filii duobus, Genesio & Theo
phoro, quorum alteri, nempe Genesio, Timothei nome
posuit. De hoc cum accepit Leo Imperator, Confis
populum eum vocavit, qua autem cum venit, facit fin
cas Siculus, qui claruit sub Basilio Imperatore, & in il
regionibus veritas est, de iudicio Manichaeis histori
a et prolo prosequitur his verbis:

De quibus omnibus, Manihau scilicet in Armenia palliante, ceteri factio servit Imperator. Genitio protinus accedit, cognomine Timotheus, vel ut apertum dicam Timotheus (naturae), quod Trajanus, honor Dei interpretetur, sicut etiam, si deus est. Enim ad Patriarcham mittit Confessum suum. Hunc ergo ut videt Patriarcha, quod sicutem ad eum invens, Cur ad eum att? Orthodoxam fidem negasti? At ille

DE MANI
CHAEIS
IN ARME-
NIA DO
CENTIB.

II.
TIMOTHE
VS MANI
CHAO
RVM AN-

II.
TIMOTHE
VS MANI
CHAO
RVM AN-
TISTES

anno q[uo]d mirum in modum in con-
venienter, legimus h[ab]emus e[st] ad
deum a Clemente Episcopo Trivul-
sio quoniam p[ro]pter finorem, sed &
semper nisi superbus p[ro]p[ter]a, ab
duo tenebimus, & dico his p[ro]p[ter]a
deinde ex Vellebilis in vita ipsius
h[ab]emus exemplarum caritatis. &
ut dicitur in scripturis, quando[rum] si f[ac]t[us]
tuas caritatis in me, indicat p[ro]p[ter]a
quod tuas caritatis in me, indicat p[ro]p[ter]a
quod tuas caritatis in me, indicat p[ro]p[ter]a
quod tuas caritatis in me, indicat p[ro]p[ter]a

Venit autem et ea usque Romam, amittit
interrogans. Procul agnoscere latronum
vult, et perfidiam proprieatis refutare, con-
tra quoniam admodum raro fit. hac ipse. Porro
etiam vocat Bonificium Romanum
Episcopalem, quod factum est
anno dicitur 1000.

IESV CHRIS
Anno 723.

GANGOTTI PAP. II. LEONI II.
ARMANDO.

tertio sic fuit in loco, cuius nomen est Eboracum. Quis alios superpedit, molles quedam Armenia eius disciplina ad eum dico quod confiteata filium ex Hebreis (ut fama est) subducit inquam neptem celebrem impudentem Baham, qui aperte succedit, & hanc eam quoniam a maiori accepit, habet in eam filium suum, & hanc eam retinet, multoq; simplices ad eam non solum filium sed & partem eius a se secesserunt. Hoc Leone Hauro, & ad posteriora sunt tempora propagata, quia autem hoc sequitur finis, inferius suo loco dicturi sumus, haec enim quae dicta sunt, & sicut ad tempora Ireni Augusti percuruerunt, quo Sergius Bahani successor ceteros superparat impudente immotu, ut in feria idem auctor affirmat.

Quid vero ad Occidentalem Ecclesiastem pertinet, hoc anno p[ro]p[ter]a mirum in modum in conuersione Gentium proponitur, siquidem hic annus est tertius, quo rededens Bonifacium Clemente Episcopo Traiectensem, non longe quam plurimos Frisorum, sed & Cartorum qui conseruuntur sunt Sexcentibus populi, ab idolatria cultu ad Christianitatem convertit, & sacro baptismo imbut. Narratur auctor ex Vvillebaldo in vita ipsius, addicere: Cumque etiam plurimos convertisset, & multa dominum millesimis fidularum tunc esset, quando cum eis fidelem, Simnam nomine, suam cum laoreis misit, inducans apostolica Prefatu remissa, ploratum gessit Deum, & quantum maximum multitudinem gratiarum illustrans sicut o baptismi obluitus. Tum praeceps deinceps rati, quia ad quoddam anno Ecclesiastica regula neccesitatis, populo recente canentes curam pertinuerent, prudenter enim iuris perficerunt.

Nunc autem ab eo missus Romanum, omnia ipsius mandata fiduciter exponit, Prefati apostolico littera eam obtulerunt; itaque, ab illa, ab quodam propria responsa continua magistro suo operis, collecta recepta, h[ic] ipse. Porro vixum est Gregorii Pontifici vocire Bonifacium Romanum, & eum dignissime insignire Episcopum; quod factum est anno sequenti, a genio di lui loco.

I E S V C H R I S T I

Annus 723.

GREGORII PAP. II. LEONIS IAVR. IMP.
Annus 8.

SEQUITUR ordine temporis annus Redemptoris secundus, vigintimus tertius sextae Indictionis, quo Gregorius Papa vocavit Romam Bonifacium, quem ante annos quartos misericordia Apostolorum in Germaniam: tamque adeo magna ex dignitate tanto munere ab eo edita fuit nouissima, eundem consecrat in Episcopum. Ita de tempore ordinatio sancti Bonifacii, cum ex litteris ciuidam auctore Gregorii Pap[er]e luce clariora reddantur, ut nullus esse possit dubitandi locus: monemus Lectorem, nuper Aetate eiusdem Bonifacij esse edita, que admodum demonstrata in annorum numeris coniuncturatur, vt in his de quibus agimus, cum ibi ordinatum sufficere ipsum Episcopum. Gregorio Secundo, anno Redemptoris septuagimo triglimmo octavo, auctor affirmit⁴, quo dicitur, non quid tempore, non Gregorium Secundum, sed Tertium indicabit. Vocatus igitur Romanum a Gregorio Secundo Papa Episcopus ordinatur. Ita plene secundum illud summum oraculum accidit⁵, quo dicitur: Nonne mitte filium, & dicas: Et recesseris dicere ibi, adfuisse? ita quidem, fed & de his, quos coelestis imbut spiritu homines mortali mysterium Euangelii, h[ic] etiam mystice dicti habent⁶. Animalia sunt & resurcent in finitimum vel per corpora, unde scias, sicut Apostolos, ita & Apostolorum eis filios tonitru appellatos, vt Bonifacium, qui milles in Germaniam, fulminis instar impudentis destruxit munitiones, excellentes se adhuc scientiam Dei, Romanum vocatus venit, de filio Apostolatu rediit in Iunno Pontifici rationem, de quo ista eius vita

auctor ex Vvillebaldo & postalia recensita eius egregie sacrificat:

Pugnatum autem vir sanctus, lector Pontifici littera, se inter easter Romanum accepit didicit: mos ad summum obedientiam contendens, fratrum agmine stipatus italiam pregit; confessus, Romane virtus mundus, Deus gratia agens, beatorum Apololorum patrocinio se commendauit. Ut autem eum aduentum didicit Romanus pontifex, confessus illum ad se vocauit, salutem, Romanae familiari, bonorum & mendaciorum commendauit. Deinde opportunitate se offrere ad colloquendum die, ad beatissimi Petri Apostoli Ecclesiasten venire iussa est. Cumque se unicum numerum expiesset fermobus, Pontifex de Symbolo, & Fidei Catholicae traditione c[on]fessus in eis. Respondit autem vir sanctus: Tantum quidam, Domine apostolice, in ferme familiaris non facilius possim sati[us] esse: et rite: et filii quam a me exigui, confundenda in tempore largioris, scilicet, eam ex scriptu Pontificis obiit.

Pontifex postquam ex scripta perlegit, sibi eum assidere subet, ut eam fidem Confiterit, retinet & accurat docet, negat. Multa deinde de portav[er]a vita religione cum illo conferens, ita ut nonnihil penitentie integrum dicens inter ipsos colloquia adsumeret, at extremo inquit populi idololatria cum opere crudeliter ex eo percontaretur. Vbi ad ea respondere vir sanctus, Pontifex ei suam operi valetatem, quid eum decreuerat Episcopum ordinare, ut eo maiori confortante exante corrigeret, & ad vitam veritatis renovare posset, quo sit amplissim apostolica dignitatis autoritate sufficiens: tandem, apud omnes conciones eius gratiosus fuit, quo certum consenserat, ut ex parte apostolico ipsum, ut caneretur, de definitione. Tum vir Dei sagittis perpendens, maternumque illud prophetatum in ipsam compitaret: Noluit benedictionem & elongavit ab eo: tanta benedictionis gratianum nonne reuoluit. Ut autem adhuc dies ordinationis eius, qui fuit pridie Kalendas Decembrie, id est, in sancti Andreae Apostoli festa, tantus enim & consagratus Episcopum, & Bonifacium deinceps deus volunt, cum ante Vnguentum diceret. Et vi ad obedientiam fui, sicut successoribus exhibendam, omnemque facie fidei traditionem obseruandam ac illius eum adstringere, instrumentum ab eo exigit, & accept: quod quidem in antiquis exemplaribus ita scrupulabatur:

In nomine Domini Salvatoris nostri Iesu Christi, Imperante denuno Leone magno Imperatore, anno septimo post Consulatum eius, sed & Confermatum magno Imperatore eius filio anno quarto indecato scilicet, Indi[us] loca festa, Promoto ego Bonifaciu[m], Dei gratia Episcopu[m] tu[us], beate Petre Apololorum Princepe, Vicarioque tuo beato Gregoriu[m] Papa, & successoriis eius per Patrem & Filium, & Spiritum sanctum, Trinitatem inseparabilem, & hoc sacramentum corpus tuum, me amorem patrem & patrem famulae Fidei Catholicae exhibere, & in unitate eiusdem Fidei, Deo aperante, perfidere, in qua omnia Christianorum filii esse sine dubio comprobatur: nullo modo me contra unitatem communione & unitate Ecclesie, judicente quipiam, centrifere; sed (ut dixi) fidem & portationem meam, atque concussum tribus, & validissimis Ecclesiastis, cui a Domino Ieo potest ligandi, solvendis, data est, & predicto Vicario tuo. Atque successoriis eius per omnem exhibere. Sed & si cognovero Antiletes contra infinita antiqua Sanctorum Patrum conuersari, cum eis nullam habere communione, aut communione: sed iniqui, si auctor prohibere prohibebit: si minus, fideliter statim Domino nrae apostolica renunciando. Quid si (quod auctor) contra hunc promissionem fecerit aliquod facere qualibet modo, levigenter, vel occasione tentans, reuoluerat, qui volu[er]at de rebus propriis suis emulatorem presumperet. Hunc etiam indiculum faciens ego Bonifaciu[m] exiguus Episcopu[m] mea propria scripti, atque ponens fapta facta regnum corporis sancti Petri, ita, ut prescriptum est, Deo testa & indicie, feci sacramentum, quod & sermone promitto, hancens iuramentum, quod & reliqui ordinati Episcopi, praefare solent. Subdit vero auctor:

Postquam hancmodi iurandum apud Gregorium Pontificem dedit, ille vicinus in omnibus cum unitate prouetheret, & venerari solet. Nam lobatum, in quo faciat fama Ecclesiastica in institutione ista a Pontificis libro digesta content, si habebarant, ei dona dedit, precepit, et iam Clericu[m] quoniam populus eius regimini subdendis in institutu imbueret: familiaritatatem. Sed a

⁴ Exista. p[ro]p[ter]a Sar. in mo 3. die 5. Jun.

BONITA,
SCRIPTUS
CONFITE
TIV. FE-
DEM CA
THOLIC
CAM.